

[Hanne Budtz.]

sant spørgsmål, der opstår ved lovkonflikter på det internationale privatretlige område, og her drejer det sig altså specielt om testamenteres form. Lad mig som eksempel nævne, at hvis en dansker opretter testamente her i landet og derefter tager varig bopæl i Frankrig, men afgår ved døden i Tyskland, så kan man levende forestille sig, at hvis nogen vil gøre indsigelse mod testamentets gyldighed, kan det være vanskeligt på forhånd at afgøre, hvilket lands lovgivning der skal være gældende, ikke mindst når nogle lande holder sig til det princip, at det skal være dér, hvor den afdøde var statsborger, hvorimod andre lande holder på, at det skal være dér, hvor den pågældende var bosat, og så er der måske endda yderligere noget om, hvor en eventuel fast ejendom befinder sig.

Hele lovforslaget ser altså meget enkelt ud, men jeg tror, det bliver nødvendigt grundigt at gennemgå konventionens indhold, de enkelte artikler, der prøver at skabe en løsning på disse i og for sig meget spændende lovkonflikter, og vi må også se på dette spørgsmål ud fra, at konventionen også skal sættes i kraft både for Færøerne og Grønland. Vi vil medvirke positivt i arbejdet i retsudvalget.

Nathalie Lind: Mit partis ordfører, hr. Per Federspiel, er forhindret i at være til stede, men jeg kan blot udtale, at vi vil medvirke til en positiv behandling af dette lovforslag.

Når jeg har sagt dette, vil jeg lige have lov at føje til, at der står på side 2 i lovforslagets almindelige bemærkninger — og det står der altid i justitsministeriets lovforslag — at man har indhentet udtalelser fra en lang række myndigheder. Jeg tror, vi før har påtalt det her i tinget, men jeg vil gerne gøre det igen og sige: var det ikke muligt, at man kom ind på den praksis, at man ikke refererede eller begrundede, som vi talte om før, alt, hvad de havde svaret, men sagde, at de adspurgte med undtagelse måske af to eller tre havde tilsluttet sig principperne. Det er jo her ved første behandling, vi skal diskutere de principielle ting, og det var vel egentlig rimeligt, at vi havde den orientering, at vi var advaret om, hvorvidt der var faldgruber i forslaget eller andet, og om der blandt de sagkyndige var forskellige opfat-

telser. Jeg vil på den givne anledning meget henstille til justitsministeriet at ændre sin praksis med hensyn til udformningen af bemærkningerne. Jeg synes, det var rimeligt over for tinget, at vi var orienteret, i stedet for at vi må vente, indtil vi kommer til udvalgsbehandlingen.

Men jeg kan give tilslutning med dette forbehold.

Gudme: Det sidste, fru Nathalie Lind sagde, kan jeg give fuldstændig tilslutning til. Det er en underlig kliché, man bruger fra justitsministeriet, når man fremsætter lovforslag, at man har spurgt denne og hin uden at fortælle, hvad de pågældende har sagt. Vi oplevede netop et par gange i sidste samling, at da vi bad om at få genparter af, hvad de spurgte myndigheder faktisk havde udtalt, viste det sig, at der ved flere lovforslag var tale om, at man havde frarådet. Derfor kan jeg helt tilslutte mig, hvad fru Nathalie Lind siger. Hvis vi skal have denne bemærkning, så bør vi i virkeligheden have at vide: hvem har tilsluttet sig, og hvem har frarådet.

For at gå tilbage til selve lovforslaget kan jeg på mit partis vegne i al korthed sige, at vi anbefaler dette lovforslag. Vi finder, at det er en hensigtsmæssig lovgivning, og vi finder, at teksten, sådan som den er udformet enslydende i tre forskellige love, en for Syddanmark, en for Færøerne og en for Grønland, er tilfredsstillende og tilgodeser formålet. Jeg kan love det en let gang igennem retsudvalget, i hvert fald for så vidt angår mit parti, og jeg kan høre, at det også gælder de øvrige, men det er jo også nødvendigt, for justitsministeren er ganske fordringsfuld. I slutningen af fremsættelsestalen beder han om, at lovforslaget kan blive gennemført i god tid forinden den 1. januar 1974, det vil altså sige i løbet af de næste 5-6 uger. I betragtning af, at det er en konvention fra 1960, det drejer sig om, kan man selvfølgelig også forstå, at det må haste særdeles meget, og at man derfor her bruger princippet snarest muligt, senest straks.

Jette Boutrup: Jeg vil gerne tilsige mit partis velvillige støtte, men der er forskellige tekniske detaljer, vi gerne vil se nærmere på i udvalget, især med henblik på den nordiske konvention.